

РЕШЕНИЕ

№ 10304

гр. София, 28.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 21.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Гальов

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **10157** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл.40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от Е. А. К., с адрес [населено място], чрез упълномощен адвокат, против Мълчалив отказ на Кмета на Столична община да се произнесе по Заявление за достъп до обществена информация подадено на 23.06.2023г. по електронна поща. Направено е искане за отмяна на процесния мълчалив отказ, съставляващ годеен за оспорване административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа жалбата и пледира за уважаването ѝ. Ангажира доказателства и посредством извършване на съдебно-техническа експертиза. Претендира направените по делото съдебно-деловодни разноски, като в последното открито заседание се прави и искане за определяне на адвокатско възнаграждение от съда, на основание чл.38 от Закона за адвокатурата.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Моли, съдът да постанови решение, с което да я отхвърли.

АССГ, второ отделение, 53 състав, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и становищата на страните, съгласно разпоредбите на закона,

намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От представено към жалбата приложение се установява, че от електронната поща [електронна поща] на 23.06.2023г. в 17.51 часа е изпратено писмо до ел.адреси, както следва [\[електронна поща\]](#), [\[електронна поща\]](#), [\[електронна поща\]](#). Написано е, че се подава от името на Е. А.. К. и е озаглавено „Заявление за достъп до обществена информация - До Кмета на Столична община“.

Писмото е със следното съдържание: „Уважаема госпожо кмет, обръщам се към вас на основание чл.24 от Закона за достъп до обществена информация, като моля да получа следната обществена информация, чрез която да си съставя мнение за упражнявания от вас контрол и управление на нашия град: от известно време на паметника на В. Л. на едноименния булевард в [населено място], над южната стряха, е поникнало растение, което може да компрометира паметника. Моля, вижте линка /посочва такъв на ел. адрес и приложения скриншот/. В тази връзка моля да ме информирате:

1.Получавала ли сте сигнали за израстването на растения върху паметника на В. Л. на едноименния булевард?

2.Кой отговаря за поддръжката на паметника?

3.Какви действия сте предприемали през годините за заздравяване, ремонт и поддръжка на паметника, на каква стойност и от какво бюджетно перо?

Поискано е предоставяне на информацията в електронна форма, на посочения електронен адрес на заявителя, от който е изпратено писмото.

По делото не са налице данни изпратеното по електронна поща да е получило входящ номер в общинската администрация, като от писмо /л.22 от делото / става ясно, че „след извършена служебна справка на сървъра на СО на се установява на посочената в заявлението дата- 23.06.2023г. и адреси на електронна поща [\[електронна поща\]](#), [\[електронна поща\]](#), [\[електронна поща\]](#) да е постъпило заявление за достъп до обществена информация от Е. К.. С това изявление се потвърждава факта, че постъпилото заявление не е администрирано, респективно няма произнасяне от страна на Кмета на СО, като изрично се сочи, че не е образувана преписка, по която да има движение.

По повод липсата на удостоверена информация за времето и начина на подаване жалбата срещу оспорения мълчалив отказ, на 22.12.2023г. по делото е постъпило писмено уточнение от пълномощника на жалбоподателя, в което се заявява, че жалбата е изпратена по електронен път чрез Системата за сигурно електронно връчване- на 18.07.2023г. Прилага се и саморъчно подписан екземпляр на жалбата, както и разпечатка от профил в ССЕВ, от което се установява, че на 18.07.2023г. в 23.23 часа е изпратена жалба против мълчалив отказ ЗДОИ, съответно са отразени данните на изпращача- Л. Р. К. и на получателя- Столична община. Видно от съдържащите в се разпечатката данни, същата е получена на 19.07.2023г. в 08.10 часа. Впоследствие, жалбата е изпратена отново по същия начин на 17.10.2023г. След втората дата е изпратена в съда с молба, имаща характер на съпроводително писмо, в което се сочи „не оспорвам допустимостта на жалбата“. Изразено е становище за нейната неоснователност, като според ответната страна не е възникнало задължение за произнасяне по така описаното в жалбата искане, защото не е надлежно сезиран, респективно не може да формира мълчалив отказ. Позовава се на факта, че приложеното към жалбата писмо не е подписано от подателя с електронен подпис. Цитира се съдебна практика по производства, съгласно Закона за достъп до

обществена информация.

В хода на съдебното производство е допуснато извършването на съдебно-техническа експертиза, извършена от компютърен специалист. Видно от изготвеното писмено заключение на вещото лице- инж.Д. К., при извършеното изследване на електронната поща на жалбоподателя Е. К. е установил, че от цитирания от жалбоподателя електронен адрес е изпратено писмо със съдържание, съгласно посоченото в жалбата и до описаните електронни адреси. Потвърждава се факта, че е изпратено на описаната по-горе дата и час и се прилагат екранни снимки за направените констатации. Наред с това, от извършеното изследване на място в Столична община на вещото лице е предоставена информация, че при встъпването в длъжност на г-н В. Т., като кмет на СО, електронният адрес [електронна поща] е изтрит и не може да бъде извършена проверка, а освен това е установено от вещото лице, че на мейл сървър се пазят „логове“ до една седмица назад, съгласно представена екранна снимка. По отношение на един от посочените ел. адреси, а именно [електронна поща], <mailto:v.milova@sofia.bg> установил, че този адрес представлява мейл група и получателите на писмата са 9 лица, изброени от вещото лице. При проверката е установил, че в 7 от тези адреси липсват данни за получаване на писмото, а в два от случаите не е имал достъп, но обосновава извод, че доколкото тези адреси са част от мейл група, след като не е получено на седемте адреса, приема липсата на получено писмо и в останалите два адреса от мейл групата. Колкото до електронния адрес [mailto:\[електронна поща\]](mailto:[електронна поща]) съгласно представената информация такъв адрес не съществува, а правилният адрес е [електронна поща], но на правилният адрес това писмо не е изпращано.

В подкрепа на констатациите на вещото лице по делото е изслушан в качеството на свидетел и служител от общинската администрация.

По настоящото дело няма спор между страните, че исканата информация попада в приложното поле на понятието „обществена информация“, съгласно чл.2, ал.1 от ЗДОИ, доколкото е свързана с общественния живот на страната и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Не се оспорва и факта, че ответната страна- Кмета на Столична община принципно е задължен субект по смисъла на чл.3 от ЗДОИ, в качеството на общински орган да предостави исканата информация. Целият спор между страните се съсредоточава относно факта дали е надлежно сезиране на административния орган или не.

По отношение спорният факт дали е налице надлежно сезиране от страна на жалбоподателя, с което е поискал от страна на ответника предоставянето на посочената обществена информация, следва да се отбележи следното:

Достъп до обществена информация се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване, съгласно чл.24, ал. 1 от ЗДОИ. Заявлението се счита за писмено и в случаите, когато е направено по електронен път на адреса на електронната поща по чл.15, ал.1, т.4 или чрез платформата за достъп до обществена информация по чл.15в. В тези случаи не се изисква подпис съгласно изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.) и на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, по аргумент от чл.15, ал. 2 от ЗДОИ.

Съобразно разпоредбата на чл.15, ал. 1, т. 4 от ЗДОИ с цел осигуряване на прозрачност в дейността на администрацията и за максимално улесняване на достъпа до обществена информация всеки ръководител на административна структура в системата на изпълнителната власт периодично публикува актуална информация, съдържаща наименованието, адреса, адреса на електронната поща, телефона и работното време на звеното в съответната администрация, което отговаря за приемането на заявленията за предоставяне на достъп до информация.

Макар формално да не е установено получаването на изпратеното заявление на адрес [\[електронна поща\]](#), [\[електронна поща\]](#), съдът отчита факта, че при липсата на съхранена информация за периода на подаването- 23.06.2023г. това е и обективно невъзможно. Съхраняването на тази информация зависи изцяло от преценката на Столична община и нейната администрация, поради което формалното отсъствие на следи за получаване на писмото не може да отрече факта, че същото е изпратено надлежно, още повече този факт е доказан с категоричност от констатациите на вещото лице. В този смисъл, по делото е установено надлежното изпращане на ел.пismo от жалбоподателя, в който конкретно е посочено какъв е характерът на исканата информация, респективно на какъв носител се иска да бъде получена, а именно в електронна форма- на посочения електронен адрес на заявителя.

Съдът намира, че изпращането на заявление на електронен адрес, който е обявяван във времето и е съществувал към момента на подаденото заявление, като адрес за кореспонденция и при липсата на изискване на подписване на заявлението с електронен подпис, Кметът на Столична община е сезиран редовно с искане за предоставяне на информация. Дори да се приеме, че само по себе си подаденото заявление е нередовно и следва да се отстранят някакви нередовности именно административният орган следва да даде указания на подателя в тази връзка, а в случаят не се и твърди такива да са отправени до подателя, а тя да не ги е изпълнила.

При положение, че писмото е изпратено на 23.06.2023г., в срокът по чл. 28, ал.1 от ЗДОИ, изтичащ на 07.07.2023 г. /петък/ Кметът на Столична община не се е произнесъл, като дори не се твърди това да е сторено.

Според чл. 34 и чл. 38 от ЗДОИ органът дължи произнасяне с нарочен акт. Единствената призната от закона възможност за процедиране на задължения субект е да постанови решение за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп до исканата обществена информация. Изискването за писмено произнасяне представлява една от гаранциите за законосъобразност на акта, като излаганите от органа мотиви имат двояко значение - довеждат до знанието на страните съображенията на административния орган, което ги подпомага при избора и изграждането на защита, а от друга - улеснява упражняването на съдебния контрол за законосъобразност. Предвид характера на уредените обществени отношения, целта на приложимия материален закон и предвид императивните разпоредби на ЗДОИ, задължаващи субектите по чл. 3 от този закон да се произнасят с мотивирано решение и в случаите на отказ за предоставяне на поискана информация, сезираният с процесното заявление орган е бил длъжен да се произнесе с нарочен акт по подаденото от сдружението заявление, в законоустановения срок. След като това не е сторено, обжалваният мълчалив отказ е незаконосъобразен и само на това основание следва да бъде отменен, а преписката следва да се върне на Кмета на Столична община за произнасяне по отправеното искане по електронен път с надлежен акт, удовлетворяващ изискванията за съдържание по чл. 38 от ЗДОИ. В подкрепа на този

извод е и правилото на чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ, според което с решението си съдът може да задължи органа да предостави достъп, само в случаите на постановен изричен отказ, след като го отмени изцяло или частично или го измени, изследвайки въпроса за законосъобразността му по критериите визирани в чл.146 от АПК.

По делото е изяснен въпроса с подаването на жалбата в срока за оспорване, доколкото за първи път жалбата е подадена чрез ССЕВ на 18.07.2023г., които материали в производството не са оспорени, а изрично е заявено, че не се оспорва нейната допустимост.

Правната теория и съдебната практика приравняват мълчаливия отказ на административен акт, който е годен за оспорване пред съда, а в случаите на подадено искане по реда на ЗДОИ административните органи не биха могли да постановяват законосъобразно мълчаливи откази, тъй като този акт противоречи на всички законови изисквания за форма и съдържание.

Предвид всичко изложено, постановеният мълчалив отказ е незаконосъобразен и следва да бъде отменен, респективно подадената против акта жалба е **ОСНОВАТЕЛНА** и следва да бъде уважена.

При този изход на спора, оспорващата страна има право на разноски.

По отношение вида на направените по делото разноски и техният размер, следва да се отбележи, че страната е внесла депозит за възнаграждение на вещо лице в размер на 200 лева и допълнителен депозит в размер на 111 лева, както и държавна такса за образуване на делото в размер на 10 лева. По делото липсват доказателства за други разноски, нито се твърди тяхното извършване. Направените разноски възлизат на сумата от 321 лева.

В жалбата, включително в направеното уточнение не е направено искане за определяне възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя по реда на чл.38 от Закона за адвокатурата. В последното заседание е представен договор за правна защита и съдействие, сключен между жалбоподателя и нейния пълномощник. Съгласно посоченото в него е осъществено безплатно процесуално представителство, на основание чл.38, ал.1, т.3, предл.2-ро от Закона за адвокатурата. До приключване хода на устните състезания е направено искане за определяне на адвокатско възнаграждение на пълномощника на жалбоподателя, съгласно цитираният текст на закона.

Съгласно посочената законова разпоредба това възнаграждение се определя от съда, а според съдебната практика условие за неговото определяне и присъждане е осъждането на насрещната страна да заплати разноски по делото. При този изход на спора, действително направените разноски следва да се присъдят, но по отношение определяне на възнаграждението съдът следва да съобрази действително положения труд от пълномощника, в зависимост от фактическата и правна сложност на казуса. В случаят не е налице нито фактическа, нито правна сложност, като е оспорен мълчалив отказ, без да е възможно анализирането на неговите фактически и правни основания, след като писмен акт не е постановяван. По делото са ангажирани СТЕ само относно факта дали е подадено надлежно искане за предоставяне на информацията,

респективно няма други доказателства, които да са били ангажирани и обсъждани. Дори от страна на ответника е посочено, че липсва административна преписка, а по същество относимите към предмета на доказване материали се изразяват само в изпратеното електронно писмо от пощата на жалбоподателя. В този смисъл, съдът намира присъждането на размер от 1000 лева, на основание чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 2004г. за прекомерно и несъответстващо на естеството на правния казус, по който е осъществено представителство на „близко“ лице, на основание чл.38, ал.1, т.3, предл.2-ро от ЗА. Съгласно постановеното Решение на СЕС, Втори състав от 25.01.2024г. по дело С-438/22 съдът следва да откаже присъждане на адвокатското възнаграждение, поискано от пълномощника на жалбоподателя в размер на 1000 лева, а следва да определи възнаграждението по реда на чл.38, ал.2 от ЗА, в размер на 500 лева, който счита за справедлив и съответстващ на конкретното осъществено процесуално представителство.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172, ал. 2, вр. с ал.1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Е. А. К. от [населено място], *Мълчалив отказ* на Кмета на Столична община да се произнесе по Заявление за достъп до обществена информация подадено на 23.06.2023г. от електронна поща [електронна поща].

ИЗПРАЩА искането на Кмета на Столична община за произнасяне, при съблюдаване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Е. А. К. от [населено място] сумата от 321 /триста двадесет и един/ лева, представляваща направени разноски по делото.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на адвокат Л. Р. К. от САК, сумата от 500 /петстотин/ лева, за осъществено процесуално представителство на жалбоподателя Е. К. в производството по настоящото дело, на основание чл.38, ал.2, вр. с ал.1, т.3, предл.2-ро от Закона за адвокатурата.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: